

ACC. N.R. 4176 /
Landskap: Småland. Upptecknat av: Eva Danielsson
Härad: Albo. Adress: Kristianstad.
Socken: Virestad. Berättat av: Kristina Bergkvist
Uppteckningsår: 1934. Född år 1854 i Virestad.

Uppteckningen rör Frimurare.

Den som blivit frimurare hade
förskrivit sig åt djävulen och kunde
ej komma ut ur föreningen, han
gärna han än ville värfi en sådan
gick till helvetet vid sin död.

Man sade att konung Salomo
hade stiftat frimurareorden och att
denna aldrig kunde upphöra att
finnas till.

Man sade att när frimurarna
kommo hem från sina sammantredan,

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3 sid.

varo de blodiga och nedfläckade
över hela skjortärmarna. De hade
då dödat något barn eller slaktat
något annat levande väsen. I
mötesrummet fanns en lucka i
golvet och härigenom släppte
de ned sina offer.

De offer släcks ihjäl med en
knappnål.

Folk var alldeles vettstörvda,
när frimurarna kom hem. Man var
ju aldrig säker på vad en sådan
gärning kunde taga sig till. Men
trodde man att de slaktade någon
av ordensmedlemmarna vid sina
möten. Det lottades ut vem som
skulle bli offer.

3. 4176

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

I en familj i Karlshamn, där herrn var frimurare, kom en bondgumma in i köket för att lämna smör. På golvet var en lucka men denna skyddes av en matta. Gumman föll ner igenom luckan och kom aldrig tillbaka. Eftersom någon blaus frimurarna skulle försvinna varje år, trodde man att gumman skulle ersätta något offer.

Det var bara de styrande som visste vem som skulle offras. Dessa möttes i korridorerna och stödde om att de fingo "offret" emellan sig när de gick in. Så var där en "dimpelåmpe" (= lucka) på golvet mitt. "Offret" ramlade ner och kom aldrig upp igen.

En person skulle offras varje år till de
därc hundturkarna.